

4. Інноваційні технології викладання романо-германських мов.

Безрукова Н.В., к.е.н., доцент

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», Полтава

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

В останні роки університети різних країн світу звернули увагу на можливості використання комп'ютерних телекомунікаційних технологій для здійснення навчання на відстані, зокрема навчання іноземним мовам. Ефективність будь-якого виду дистанційного навчання залежить від чотирьох складових: ефективної взаємодії викладача та студента, використаних при цьому педагогічних технологій, ефективності розроблених методичних матеріалів і засобів їх використання, ефективності зворотного зв'язку [1].

Технічно вирішити проблему дистанційного навчання в даний час можна, дійсно, по-різному [2]. Сучасні інформаційні технології надають практично необмежені можливості в розміщенні, збереженні, обробці і доставці інформації будь-якого обсягу і змісту на будь-якій відстані. За таких умов на перший план у системі дистанційного навчання виходить педагогічна складова його організації. Маються на увазі не тільки підбір змісту навчального матеріалу для засвоєння, але і структурна організація цього матеріалу, а також методи навчання. Тому важливо, на яких концептуальних педагогічних положеннях базується курс дистанційного навчання іноземним мовам. У центрі процесу навчання знаходиться самостійна пізнавальна діяльність того, кого навчають, (навчання, а не викладання). Самостійна робота з оволодіння різними видами мовної діяльності та формування необхідних навичок і умінь є специфікою даної області знання. Звідси, з одного боку, необхідна більш гнучка система освіти, що дозволяє здобувати знання там і тоді, де і коли це зручно тому, кого навчають.

З іншого боку, при дистанційному навчанні студент, повинен володіти не лише навичками роботи з комп'ютером на рівні користувача, але і засобами роботи з автентичною

інформацією. З цією метою в курсах іноземних мов ефективно можуть бути використані спільні проекти, у першу чергу, там де це можливо, міжнародні, з носіями досліджуваної мови.

Будь-яка модель дистанційного навчання повинна передбачати гнучке сполучення самостійної пізнавальної роботи студентів з різними джерелами інформації, навчальними матеріалами, спеціально розробленими за даним курсом (довідкові, додаткові матеріали), і оперативної систематичної взаємодії з ведучим — викладачем курсу, консультантами-координаторами, а також групову роботу з учасниками даного курсу, використовуючи все різноманіття проблемних, дослідницьких та пошукових методів у ході роботи над відповідними модулями курсу. Крім того, вона повинна передбачати спільні телекомунікаційні проекти учасників курсу з закордонними партнерами (міжнародні проекти), організувати обговорення, презентації груп і індивідуальні презентації проміжних і підсумкових результатів у ході електронних телеконференцій, обміну думками, інформацією з учасниками курсу, а також при необхідності з будь-якими іншими партнерами, у тому числі й закордонними через мережу Інтернет.

Контроль успішності такого навчання повинен бути оперативним при розробці відповідних навчальних матеріалів, і підсумковим з боку ведучого і консультантів-координаторів у вигляді тестів, презентацій, творчих робіт.

Сучасний викладач має володіти системним підходом до проблеми викладання. Тобто сприймати навчальний процес як єдине ціле з обов'язковим урахуванням складових: викладач, студент, інформаційні технології, методи, способи та форми навчання, середовище, в якому функціонує цей процес [3].

В умовах глобалізації економіки в ХХІ столітті рівень інформатизації суспільства реально стає основним фактором, що визначає конкурентоспроможність будь-якої країни. Суспільство, що не здатне ефективно сконцентрувати свої зусилля на даному пріоритетному напрямі розвитку, не має майбутнього, воно неминуче опиниться поза цивілізації. Такими є імперативи постіндустріальної епохи. Тому зараз, як ніколи раніше, особливого значення набуває сфера вищої освіти. Адже тут формуються кадри висококваліфікованих професіоналів,

яким доведеться працювати в умовах інформаційного постіндустріального суспільства, використовуючи високоінтелектуальні цифрові технології.

Таким чином, розробляючи концепцію дистанційного навчання іноземним мовам, необхідно приймати до уваги, з одного боку, дидактичні властивості і функції телекомунікацій та мультимедійних засобів, як технологічну основу навчання, а з іншого боку — концептуальні напрями дидактичної організації контролю такого навчання, як елементу загальної системи навчання на вищому сучасному рівні. Ми є свідками того, що саме використання інформаційних технологій виявило нові аспекти інформаційного методичного забезпечення процесу навчання.

Література

1. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти: [монографія] / В. Ю. Биков. – К. : Атіка, 2009. – 684с.
2. Роберт И. В. Теория и методика информатизации образования (психолого-педагогический и технологический аспекты). - 2014. - 398 с. [Электронный ресурс] – Режим доступа: <https://docplayer.ru/30279183-Teoriya-i-metodikainformatizacii-obrazovaniya.html>
3. Українська Система Дистанційного Навчання – UDL System [Електронний ресурс] // Ukrainian Dastance Learning System. – Режим доступу: <http://www.udl.org.ua>.